

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1678

Epistola Boamundi Principis Antiochiæ, Raymundi Comitis sancti Ægidij,
Godefridi Ducis Lotharingiæ, ad Vrbanum II. Papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14688

QUIS QUIS] In Colbertinis scriptum est *Quia quis*.
 HABITURUM PORT.] Eadem exemplaria habent
portionem habere.

DAMNAVIT] Hæc vox & quæ sequuntur usque ad
 vocem *condemnavit* non extant in eisdem exemplaribus, &
 videntur superflua.

PLENISSIMO IAM VIGORE] Ita codices Col-
 bertini. At regius habet *plenissimum jam vigorem.*

VENDI, VIDETUR] Retinuimus lectionem codi-
 cis regij. In uno Colbertino scriptum est : *vendi videtur quid*
est aliquid dicere nisi aut penitus nihil sapere. in alio, ubi vox
vendi non extat, ita legitur hic locus : *quid ut aliquis aliud*
dicere, nisi autem penitus nihil sapere.

NEUT. VEND. DEREL.] Ita Colbertini. Regius :
neutrum non vendit non derelinquit.

SEMEL ORAMUS] Colbertini simpliciter, *audimus.*

*Epistola Boamundi Principis Antiochiæ, Ray-
 mundi Comitis sancti Ægidij, Godefridi Du-
 cis Lotharingiæ, Roberti Comitis Norman-
 niæ, Roberti Comitis Flandrensis, & Eu-
 stachij Comitis Bononiæ ad Urbanum II.
 Papam.*

DOMINO & venerabili Papæ Urbano Boa- Anno 1098.
 mundus & Raymundus Comes sancti Ægidij,
 ac Godefridus Dux, Robertusque Comes Nor-
 manniæ, atque Robertus Comes Flandrensi-
 um, & Comes Bononiæ, salutem & fidelia servitia, & ut
 filij suo patri spirituali veram in Christo subiectio-
 nem. Volumus omnes & desideramus notum vo-
 bis fieri quàm magna Dei misericordia quàmque
 evidentissimo ipsius Dei adminiculo à nobis capta
 est Antiochia, & Turci, qui multa Domino nostro
 Iesu Christo intulerant opprobria, capti & inter-
 fecti sunt, & nos Hierosolymitani Iesu Christi in-
 jurias summi Dei vindicavimus, & nos, qui Tur-

cos prius obsidendo deviceramus, qualiter postea à Turcis de Chorasan & Hierusalem & Damasco multisque alijs terris venientibus obsessi fuimus, & quomodo tandem misericordia Iesu Christi liberati sumus. Cùm igitur capta Nicæa, illam maximam multitudinem Turcorum, sicut audistis, in Kalendis Iunij nobis obviam in valle Doretillæ devicissemus, & illum magnum Sullimannum fugavissimus, suisque hominibus & terra ac rebus expoliavissimus, adquisita & pacificata tota Romania, ad obsidendam Antiochiam venimus. Qua obsessa, multa mala perpessi sumus, tum de bellis summorum Turcorum & paganorum nobis tam frequenter & copiosè irruentium ut veriùs diceremur obsessi quàm quos in Antiochena civitate obsederamus. Tandem omnibus bellis superatis, eorùmq; eventu Christiana fide exaltata, ego Boamundus conventionem factam cum quodam Turco qui mihi ipsam tradidit civitatem, scalas parum ante diem cum multis Christo militantibus muro applicui, & ita civitatem antea Christo resistentem III. Nonas Iunij accepimus, & ipsum Cassianum ipsius civitatis tyrannum cum multis suorum milibus interfecimus, eorùmq; uxores & filios ac familias cum auro & argento & omnibus eorum possessionibus retinuimus. Asylum autem Antiochenum à Turcis præmunitum habere non potuimus. Sed cùm in crastino ipsum asylum aggredi voluissimus, infinitam multitudinem Turcorum, quam multis diebus ad nos bellandum venturam extra civitatem expectaveramus, per omnes campos discurrentem vidimus. Qui tertia die nos obsederunt, & asylum prædictum plusquam centum milia eorum intraverunt, ac per portam ejusdem asyli ad civitatem sub asylo constitutam nobis illisque communem irrumperere voluerunt. Sed nos in alio monte consistentes ipsi
asylu

asylo opposito, viam inter utrumque exercitum ad
 civitatem descendentem, ne ipsi nobis multò plu-
 res irrumperent, custodientes, & intus & extra
 nocte & die debellantes, portas ad civitatem asyli
 intrare & ad castra remeare compulimus. Cùm er-
 go vidissent quòd ex illa parte nocere nobis nihil po-
 tuissent, ita nos ex omni parte circumierunt ut nulli
 ex nostris exire vel ad nos venire potuerint. Quare
 ita desolati & afflicti fuimus quòd fame & alijs
 multis angustijs morientes, equos & asinos nostros
 famelicos interficientes multi nostri comederunt.
 Sed interim clementissima misericordia omnipoten-
 tis Dei nobis subveniente & pro nobis vigilante,
 dominicam lanceam, qua latus Iesu Christi Lon-
 gini manibus perforatum fuit, sancto Andrea Apo-
 stolo cuidam famulo Dei ter revelante & ipsum
 locum ubi lancea jacebat demonstrante, in Ecclesia
 beati Petri Apostolorum principis invenimus. Cu-
 jus inventione & multis alijs divinis revelationibus
 ita confortati & corroborati fuimus ut qui antea
 afflicti & timidi fueramus, tunc ad bellum facien-
 dum audacissimi promptissimique, alij alios hortaba-
 mur. Igitur tribus hebdomadibus & quatuor diebus
 obsessi, in vigilia Apostolorum Petri & Pauli, in
 Deo confidentes, & de omnibus iniquitatibus no-
 stris confessi, petentes portas civitatis cum omni
 exercitu nostro bellico, ad portas exivimus; ac tam
 pauci eramus quòd nos ipsi non nos pugnare con-
 tra eos sed fugere affirmabant. Nos autem omni-
 bus paratis, & tam peditibus quàm militibus certis
 ordinibus dispositis, ubi major virtus & fortitudo
 eorum erat audacter requisivimus cum dominica
 lancea, & à prima belli statione fugere coëgimus.
 Ipsi autem, ut mos eorum est, se undique disperge-
 re cœperunt, & colles occupando & vias ubicun-
 que poterant appetendo, nos girare voluerunt, quia

Vide VVilel.
 Tyr. lib. 6.
 c. 14.

Ibid. c. 12.

sic nos omnes interficere putaverunt. Sed nobis
 multis bellis contra eorum calliditates & ingenia
 edoctis ita gratia Dei & misericordia subvenit ut
 qui paucissimi ad eorum comparationem eramus,
 omnes illos in unum coëgimus, & coactos, dex-
 tera Dei nobiscum dimicante, fugere & castra cum
 omnibus quæ in castris erant relinquere compulsi-
 mus. Quibus victis totaque die insecutis, & multi-
 tis milibus eorum interfectis, ad civitatem læti &
 hilares remeavimus. Asylum autem superscriptum
 Admirabilis quidam, qui in eo erat cum mille ho-
 minibus, Boamundo reddidit. Et ita Dominus no-
 ster Iesus Christus totam civitatem Antiochenam
 Romanæ religioni & fidei mancipavit. Sed qui
 semper solet aliquid mœstum lætis intervenire re-
 bus, ille Podiensis Episcopus, quem tuum Vicarium
 nobis commiseras, bello peracto, in quo honeste
 fuit, & pacificata civitate, Kalendis Augusti mor-
 tuus est. Nunc igitur filij tui patre commisso orbe-
 ti, tibi spirituali patri nostro mandamus ut qui hanc
 viam incepisti, & sermonibus tuis nos omnes ter-
 ras nostras & quicquid in terris erat relinquere fe-
 cisti, & crucem bajulando Christum sequi præce-
 pisti, & Christianum nomen exaltare commonuisti,
 complendo quæ hortatus es ad nos venias, & quocun-
 que poteris ut tecum veniant summonneas. Hinc
 enim Christianum nomen sumpsit exordium. Post-
 quam enim beatus Petrus in cathedra quam cotidie
 cernimus inthronizatus fuit, illi qui prius vocaban-
 tur Galilæi, hic primum & principaliter vocati
 sunt Christiani. Quid igitur in orbe rectius esse
 videtur quam ut tu, qui pater & caput Christianæ
 religionis existis, ad urbem principalem & capita-
 lem Christiani nominis venias, & bellum quod tuum
 est proprium ex tua parte conficias. Nos enim
 Turcos & paganos expugnavimus. Hæreticos

Idem lib. 6.
 c. 1.

tem Græcos, & Armenos, atque Syros, Iacobitas, que expugnare nequiuimus. Mandamus igitur & remandamus tibi carissimo patri nostro ut tu, pater, ad tuæ paternitatis locum venias; & qui sancti Petri es vicarius, in cathedra sancti Petri sedeas, & nos filios tuos in omnibus rectè agendis obediens habeas; & omnes hæreses, cuiuscunque gentis sint, tua auctoritate & nostra virtute eradices & destruas; & sic nobiscum viam Iesu Christi à nobis inceptam & à te prædicatam perficias, & etiam portas utriusque Hierusalem nobis aperias, & sepulchrum Domini liberum atque Christianum nomen super omne exaltatum facias. Si enim ad nos veneris & viam per te inceptam nobiscum perfece-
ris, totus mundus tibi obediens erit. Quod ipse te facere faciat Deus qui vivit & regnat in secula seculorum. Amen. Mihi quidem relatum est unum quod valde Deo omnibusque Christicolis contrarium est, quòd signati sancta cruce à te licentiam habeant inter Christicolas morari. Quod multùm miror. Quia tu inceptor sancti itineris cum sis, differentes sanctum iter à te consilium vel aliquid boni habere non debent, nisi cœptum iter adimpleant. Et non est nobis opus ut bonum quod cœpisti disturbes, sed etiam tuo adventu & omnium bonorum virorum, quoscunque poteris adducere tecum, nos corrobore. Decet enim ut nos Dei auxilio tuisque sanctis precibus adquirentes totius Romanix, Cilicix, Asiæ, Syriæ te habeamus post Deum adiutorem & subuenientem. Tu verò nos filios per omnia tibi obediens, pater pijssime, debes separare ab injusto Imperatore, qui multa bona promisit nobis, sed minimè fecit. Omnia enim mala & impedimenta quæcunque facere potuit nobis fecit. Hæc carta fuit scripta XI. die intrante Septembrio, Indictione
* 1111.

* VII

D d ij